

«Περάσιε

τὴν πρώτη τοῦ μηνός»

Θίασος Κατερίνας

Τὸ οὐγγαρέζικο θέατρο εἶνε ἀπὸ τὰ παραγωγικώτερα τῆς Εὐρώπης. Ἀπὸ τὴν ἐποχὴ κι' ὅλας τῆς βυαδικῆς μοναρχίας τῶν Ἀψβούργων, ἡ Βουδαπέστη συναγωνιζόταν ἐπιτυχῶς τὴ Βιέννη στὸν τομέα τοῦ θεάτρου καὶ δέν εἶνε λιγοὶ οἱ Οὔγγροι δραματογράφοι ποὺ ἡ φήμη τους ξεπέρασε τὰ σύνορα τῆς πατρίδας τους. Φτάνει νὰ θυμηθῇ κανεὶς τὸν Χέρτσεγκ, τὸν Μολνάρ καὶ τὸν Μπρόντνυ κι' ἕνα σωρὸ ἄλλους «ἐλασσόντες» συγγραφεῖς τύπου Φοντὸρ ποὺ τροφοδοτοῦν ἀπατάπαυτα τὰ βουλευτάρια τῆς κεντρικῆς Εὐρώπης.

Σ' αὐτὴ τὴ δεύτερη κατηγορία ἀνήκουν καὶ οἱ Μπέκφι καὶ Στέλα, οἱ συγγραφεῖς τῆς κωμωδίας «Περάστε τὴν πρώτη τοῦ μηνός» ποὺ ξανανέβασε προχθὲς ὁ θίασος Κατερίνας μὲ νέα διδασκαλία καὶ διανομὴ καὶ μὲ καινούργια σκηνικά.

Τὸ σχεδὸν ὁμαδικὸ φαινόμενο τῆς προσφυγῆς τῶν δραματικῶν θιάσων μας σ' ἔργα ποὺ ἔχουν ἤδη παιχθῇ σὲ παλαιότερα χρόνια κι' ἐγνώρισαν τὴν ἐπιτυχία, δημιουργεῖ ἐκ πρώτης ὄψεως τὴν ἐντύπωση ὅτι ὑπάρχει σήμερα «κρίσις δραματολογίου» καὶ ὅτι ἡ διαφοροποίησι τοῦ θεατρικοῦ κοινοῦ καθιστᾷ προβληματικὴ τὴν ἐκλογή καινούργιων ἔργων «ἐγγυημένης ἐμπορικότητος».

Εἶνε ὥστόσο δύσκολο νὰ δεχθῇ κανεὶς ὅτι ἡ «κρίσις δραματολογίου» εἶνε σήμερα γενικὴ καὶ ὅτι, ἂν οἱ θίασοί μας ἀπέβλεπαν σ' ἔργα ποιότητος, δέν θά βάρσκαν πολλὰ ποὺ ν' ἀνταποκρίνονται στὰ ἀμεσὰ ἐνδιαφέροντα τοῦ καιροῦ μας. Κρίσις δραματολογίου ὑπάρχει καὶ θά ὑπάρξη, κατὰ τὴ γνώμη μας, μόνον ἐφόσον ἐπιδιώκουμε τὴν ἐμπορικὴ ἐπιτυχία κι' ἐφόσον θά περιορίζουμε αὐτὴ μας τὴν ἐπιδίωξι ἀποκλειστικῶς στὴν περιοχὴ τοῦ λεγομένου ἐλαφροῦ εἶδους.

Ὅπως καὶ νάχη τὸ πρᾶγμα, πρέπει νὰ λογαριασθῇ στὸ ἐνεργητικὸ τοῦ θιάσου Κατερίνας τὸ ξανανέβασμα τῆς κωμωδίας «Περάστε τὴν πρώτη τοῦ μηνός» ποὺ ἐγλύτωσε καὶ τὸν ἴοιο τὸ θίασο καὶ τὸ κοινὸν ἀπὸ τὴν ταλαιπωρία μιᾶς πιθανῆς περιπέτειας πρὸς τὸ... ὄγινωστο. Πρόκειται γιὰ ἕνα ἔργο εὐχαριστὸ, χωρὶς ἀπιθανότητες καὶ ψυχολογικὰ ἀσυνέπειες καὶ μὲ μιὰν ἐξυπνὴ καὶ ἀνώδυνη σάτιρα ποὺ ὄχι μόνον δέν φτάνει στὴ γελοιογραφικὴ ὑπερβολή, μὰ ποὺ ἀφήνει κι' ὅλας στὸ θεατὴ ἄρκετὸ περιθώριο γιὰ νὰ συγκινηθῇ μὲ τὴν ἱεροτραγικότητα μιᾶς γνώριμης πλευρᾶς τῆς ζωῆς του. Γιστὶ ἡ συστηματικὴ ἀναβολὴ τῆς πληρωμῆς τῶν λογαριασμῶν γιὰ τὴν πρώτη τοῦ μηνός, περισσότερο ἀπὸ ἀδυναμία τῶν μεγαλοαστικῶν σπιτιῶν, καθὼς λέει τὸ πρόγραμμα, εἶνε ἕνα γενικώτερο σύμπτωμα τοῦ καιροῦ μας.

Ὅτι ἐξ ἄλλου ἰδιαίτερα ἐνδιαφέρει στὴν προκειμένη περιπτώσει εἶνε τὸ γεγονὸς πῶς μὲ τὴν νέα διδασκαλία καὶ διανομὴ του, τὸ ἔργο τῶν Μπέκφι καὶ Στέλα παρουσίασε προχθὲς ἕνα ὀργανικὰ ἑνιστὸ καὶ καλοζυγισσμένο σύνολο, μ' ἐπικεφαλῆς τὴν κ. Κατερίνα, ποὺ ὑποδύθηκε μὲ ἀδιάπτωτο κέφι τὸ ρόλο τῆς παμπόνηρης καὶ καλόκαρδης Χάνσι Χέλντ. Γι' αὐτὸ τελειώνουμε μὲ τὴ διαπίστωσι πὺς μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσι μιᾶς ὀρτίας ἐρμηνείας, τὸ ξανανέβασμα παλιῶν ἔργων χωρὶς ἰδιαίτερη ἀξία καὶ ἀντοχή, μπορεῖ ν' ἀνανεώσῃ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς κριτικῆς.

ΛΕΩΝ ΚΟΥΚΟΥΛΑΣ